

वडगुद न० वडं गुदमत् । कोष्ठमन्त्रकारके रोगभेदे 'वस्या-
न्मन्त्रैरपिभिर्वा वाताग्निभिरपिहितं यथावत् ।
सञ्जीयते तस्य मन्त्रः घटोपात् शनैः समैः सङ्कल्प्य ना-
द्याम् । निरुध्यते तस्य गुदे पुरीषं निरेति कच्छाटपि
चात्स्यमस्यम् । हृन्नाभिमध्ये परिदृष्टिमेति तस्योदरं
वडगुदं वदन्ति भावप्र० ।

वडफल पु० वडानि फलान्यस्य । करझटके राजनि० ।

वडमुष्टि लि० वडः दातायाप्रसारितो छटिर्बन्ध । कण्ठे ।

वडमूल लि० वडं मूलमस्य । ददन्ते ।

वडरसाल पु० नि०क० । राजाजमेदे राजान० ।

वडशिशु लि० वडा शिखा येन खस्या वा । "घटोपधीतेन
भाव्यं वडा वडशिशेन च" प्रा०त०उक्ते शिखावस्त्रन-
युक्ते २७अष्टायां स्त्री मेदि० ।

वध पु० वन-वञ् । वधादेशः । वधने प्राणवियोगसाधने
व्यापारे अमरः । वधपदार्थविशेषं वधिभेदश्च प्रा० वि०
उक्तो यथा

"यथ वधो निरुध्यते । ननु कोऽयं वधः किं वधित्वं कति
विधं च तत् ? उच्यते प्राणवियोगकश्च व्यापारो वधः तज्जि-

ष्मादकत्वञ्च वाचात्परम्परोदासीनं अतिकारपरिगणितं

वधित्वम् अतो नेपुकारादिव्यतिव्याप्तिः तच्च पञ्चविधं

अतिस्तरसाह कर्ता प्रयोजकोऽनुमत्ता अनुपाहको

निमित्तो चेति यथाह आपस्तम्बः "प्रयोजयिता अनुमत्ता

कर्ता चेति सर्वे स्वर्गनरकफणभोक्तारो यो भूय आर

भते तस्मिन् फले विशेषः" । अनुपाहकमाह वाच-

वल्क्यः "चरेद्व्रतमहत्यापि चतार्थहृत् सपागतः" ।

तथा मनुः "वृहन्नामेककाद्याणां सर्वेषां यक्षधारिणाम् ।

यद्येको घातकस्तान् सर्वे ते घातकाः अन्ताः" । भविष्ये

"यद्येकं वधश्च विद्या मन्त्रि विप्रनायकम् । तदैषां

निष्कृतिं वध्नि मृष्युल्लेखमना युह ! तेषां यस्य प्रहा-

रेण च विप्रो निधनं गतः । सरस्वतीं प्रतिश्रोतः सच-

रेत् पापमुद्धरे" । स च द्विविधः । एको वधप्रति-

रोवधः अन्यः अल्पप्रहृत्ता । निमित्तिनमाह विष्णुः

"अन्धादेन मृहीतस्यो न्यायमर्चयते त यः । यक्षद्विष

मजेत् प्राणां कमाह्वयं ह्यपातकम्" । अत्र नरानर-

व्यापाराव्यवधानेन वधनिष्पादकः कर्ता, वा कर्तारं

कारयति च प्रयोजकः सोऽपि द्विविधः । एषः स्वतो-

ऽग्रहणमेव यदाति वेतनादिना वधार्थं प्रवर्तयति अपरः

अतः प्रहृत्तमेव मन्त्रोपायोपदेशादिना प्रोत्साहयति ।

अनुमतिदाता अनुमत्ता । अनुमन्त्रश्च द्विविधा । एका

अहिरोपाहनं न कश्चाति तस्य विरोधिनो मया नि-

रोधः कर्तव्य इति प्रवृत्तिः । अपरा एनं हन्तीति वचने

यत्तस्याप्रतिषेध एव" । हिंसायाः सापाद्यनिजजनक-

त्वेऽपि वैवर्हिशावा इहकडजनकत्वात् मन्त्रिहृत्जन-

कता "वचार्थे पचयः कुशाः सयमेव सवन्धुवा ।

अतस्त्वां घातविग्र्यानि तस्याद्यस्य वधोऽवधः" ति० त० ।

उक्तेः मनुनापि वा वेदविहिता वा नियताधिकाराचरे ।

अहिंसामेव तां विद्यात् वेदात् धर्मी हि निर्बन्धो उक्ते च ।

अवधः अहिंसा च तज्जन्मसाधनकत्वेन तहिरो-

धीत्यर्थः । वङ्गां रक्षणाभिसक्तस्य वधेऽपि पुण्यजनकत्व-

उक्तम् "एकस्य यत् निधने प्रहृते इहकारिणः । वङ्गां

भवति क्षेमं तस्य पुण्यप्रदो वधः । इत्युक्तोऽपि सुरापच

ब्रह्महा पुण्यतयः । आत्मानं घातयेद्यस्तु तस्य पुण्य-

प्रदो वधः" काश्चिदा० २००० । ब्रह्महन् वधेऽपि न राघो

दोषः प्रा० वि० स्थितः "तथा नातताविवधे दोषो हन्तुर्भवति

वचन" अतः आतताविवधेऽपि नानिदमस्मिन्ति यथावधं

बोध्यम् ।

वध संयमने पु० व० वध० षेड् । बाधयति-ते अवोवधन्-त ।

वध निन्दायां वञ्चने च आदि० आत्म० वध० षेड् । वीभक्षते

अवोभत्षिष्ट । निन्दनेऽर्थे एव स्त्रावै वन् वञ्चने तु न

तेन तत्र वधते अवधिष्ट इत्येव ।

वधक लि० वध-कुन । १ वधकर्त्तरि लि० को० । हिंसे

२ व्याधी ३ मन्त्रो च वंशप्रसा० ।

वधत्र न० वध-करके कत्वन् । अस्ते उवादि० । [चारा० ।

वधस्थली स्त्री इत० । श्रुताने लि० । वधस्थानमस्य न०

वधाङ्गक न० वधः अङ्गमत्र वण् । कारागृहे लि० ।

वधाई लि० वधमर्हति अर्हे-अण् उ० ष० । वधदण्डार्हे ।

वधिर मि० वन्ध-करप् । अतोन्निग्रहिते अवधमन्त्रिगुण्ये ।

तस्यानंघिता मनुमोक्षा यथा "अनंघो क्षीरपानितो

ज्वाल्म्वधिरौ तथा" । ततः अरीहृत्वा० चतुरर्थां

शुक् । बाधिरश्च तज्जिह्वदेयादौ लि० । ततः दृढा० नावे वा

रमन्निष् पठे अण् । वधिरमन् पु० बाधिर्यं न०

तद्भावे तज्जिह्वादि बाधश्चरेषोक्तं यथा "यथा

यन्महं नातुः श्रोतवाहस्य तिष्ठति । युवः ज्ञेया-

नितो वापि बाधिर्यं" तेन जायते" ।

व(व)धू स्त्री वध्नाति वधतया वन्ध-च नकोपः, उदाते वध-

च नराणादेशो व । १ नावांजु, २ उदावाह अमरः